

De column Laevemaekers gaat altijd over anderen. Nooit over u. Tenzij u het idee heeft dat het misschien wél over u zou kunnen gaan, maar dan berust dat louter op toeval. En op uw vermogen om u te kunnen verplaatsen in anderen. Maar dat is niet aan iedereen gegeven. Misschien ook wel niet aan u. Daarom gaat het altijd over anderen. Nooit over u. Of toch wel?

'Vlinder, kusje...'

(Met dank aan Joep)

Zie haar eens genieten! Lachend loopt ze de vlinder achterna. Als die op een bloem landt, houdt ze ademloos in. Voorzichtig knielt ze in het gras. Steeds dichter buigt ze naar de vlinder. 'Vlinder, kusje', zegt ze, maar dan vliegt die weg. Met de vlinder fladdert ze mee. Van bloem naar bloem. Tot ze bij de schommels komt. Één is er nog vrij en dat ziet ze. De kinderen op de andere schommels kijken naar haar en lachen ook. Ze schommelt met ze en is blij. Mateloos geniet ze. Volle teugen neemt ze op. Als ze in je buurt komt, dan knuffelt ze. Loop je met haar hand

in hand, dan huppelt ze. Haar blijdschap werkt aanstekelijk. Haar lieve lach doet goed. Het lijkt, wanneer je naar haar kijkt, dat alles even anders is. En krijgt -als haar glimlach je bereikt- het leven meer betekenis. Ze leeft alleen maar in het nu. Geniet van elk moment. En als de vlinder haar weer kruist, is morgen net als gisteren. Dan fladdert ze er achteraan en knielt weer bij de bloemen. Haar leeftijd is alleen maar nu en alles heeft betekenis. Ze lacht haar leven languit toe en is zoals haar leven is. En iedereen mag weten dat ze pas achtenvijftig is.

Kaatje Laevemaeker

LAEVEMAEEKERS